

Bu dünya hayatında gözümüzü açtığımızda kendimizi "şeyler" yani eşya içinde buluyoruz.

Gözlerini açtıkları vakit gördüler ki acib bir aleme götürülmüşler.
(SÖZLER 279)

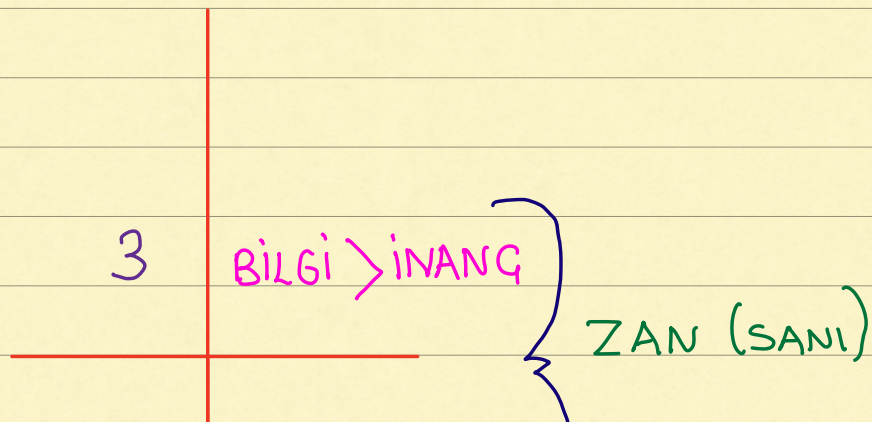
Ve insan bu şeyleri sorgulamaya başlar. Özellikle çocuklarda bu çok net gözükür. "Bu ne? Bu nedir?" gibi soru kipleri ile eşya tanımlaması yapılır. Ne olduğunu bilmediğimiz görüntüleri izliyoruz. İzlediklerimizle isim veriyoruz. Bir şeyler görüyoruz ama ne olduğunu bilmiyoruz ve gölgeler ve şekillere isimler veriyoruz.

Bu izlenimler sürekli görüp gölge hükmünde gördüklerimizi "gerçek zannedince" onlara dair inanalar oluştururuz.

İzlenimler hakikatte gölgeyken onu gerçek zannediyoruz.

Bu noktada inançlarımız inandığımız şeyler de bilgi olacak. Gördüğümüz şeyler gerçek olunca gerçeğin yorumu bilgi olur ve hakikat olur.

Fakat sürekli değişen, kaybolan ve mutlak gerçekliği olmayan şeyler nasıl hakikat olur?

4 | İZLENİM

Üç ve dördüncü basamakta kalındığı nisbette hep sanı ve zan üzere hayat yaşayacağız. Sanal gerçeklik içinde gözümüze sürümüne taktığımız gözlükler ile gölgeler ile eğlenip, onlarla sevinip onlarla üzüleceğiz.

Gölge ile gerçeklik nasıl mümkün gerçekle gölgeyi görebilen için mümkün.

Mevlana'nın meşhur bir örneği vardır denizdeki balık örneği. Küçük balık anne balığa sormuş "anne su nedir?". Balık ortamı dışına çıkmadan ona suyu anlatamazsın. Su olmayan görmesi lazım. Balığa suyu anlatacak kişinin hem suyu hem karayı bilecek biri olmalı. Bir şeyi anlatmak için "olmayan" bilmek gerekir.

İzlenimlerde ve onların neticesi olan bilgi ve inanca inideysek biz suda ki balık gibi olacağız ve burası yani zanlar yani sanılar hakikat olur, gerçekliğin ta kendisi olur.

Bundan kurtulmak için düşünmek gerek. Düşünmeye başladığımızda bize o düşünceyi sağlayacak bir nesne lazım.

Düşüncenin bir nesnesi vardır. Düşünmek "bir şeyi düşünmek"

tır. Neyi düşüneceğiz. İzlenimleri ve onun üzerine bina ettiğimizi bilgi ve inançları yani GÖLGELERİ.

Ama gölge problem değil miydi....!

Hayır. Gölge var, gölge yalan değil, sahte değil.

Sorunumuz su gölge BİR ŞEYİN GÖLGESİ

Atılanan şey BİRİ BİLMEYEN GÖLGEYİ DÜŞÜNMEK

Bir önceki ders te ben uykuda rüya görüyordum. Ve aslında uykuda uykunun zemininde rüyayı görürken hem uykuyu hem de rüyayı görüyordum. Uykuyu çektiğim anda rüyayı hakikat zannettiğim gibi **BİRİ UNUTUNCA GÖLGEYİ KENDİNDE GERÇEK LİK ZANNEDİYORUZ.**

Şimdi gölgeler üzerinde uzun uzun düşünmeye başlarız.

Bakıyoruz gölgeler uyuyor, var oluyor, yok oluyor vs...

Hakikat arayışı gölgeler üzerinde uzun uzun düşünmekle olur.

Dolayısıyla ile uzun uzun düşünemeyen hakikata ulaşamaz.

Şimdi uzun uzun düşünme faaliyeti yapıldığında **(DİYANORA)**

gölgeler üzerinde farklılıklar, zahiri çıkmaslar görmeye

başlanılır. Gölgelerin asıl olmadığı, kendi başlarına bir şey

ifade etmediği, zahiri tutarsızlıklar içinde olduğu görülür.

Dikkatli düşünülürdüğünde hep bir içinde metafizik barındıran

şeyler ortaya çıkar. Fakat bu uzun tefekkürler afakta

bana bir çok zahiri çıkmas ve tutarsızlıklar gösterdiği gibi

enfüste bana benim hakikati görmemi engelleyen zincirlerim

inde farkına varmamı seçilecek

1

HAKİKAT - İDRAK

2

MUHAKEME

3	BİLGİ - İNANÇ	} ZAN
4	İZLENİM	

Düşünmeye başladığımda "muhakeme ettiğimde" öncelikle rahatsız olacağım. 3-4 tabakadaki insanlar bağımlı insanlar. İnsan önce ortamına adapte olur. Adaptasyon alışkanlık getirir. Alışkanlıkların zincirleri: önce duyulmayacak kadar hafif, sonra kınmayacak kadar güçlüdür. Bugün bizi de 3 ve 4. sınıfta tutan şeyler hakikat zannettiğimiz gölgeler ve onlara duyduğumuz bağımlılıklar değilmi. Bu zamanda bunların adı "hobi" "özel tutku olmuş".

Üstad buna "nefsim müptela olduğu adatını terk edemiyor" kelamı ile işaret ediyor.

Bu zahiri gölgelerdeki çıkmazlar, tutarsızlıklar ve bende muhakeme ile oluşan hakikati arama kaynağı bulma arzusu ve enfüsteki hakikata ulaşmama engel zincirler, kayıtlar var. Ve hakikata ulaşmanın yegane yolu gölgelerin hakikat olmadığını ve zincirlerin de benim hakikate ulaşmamda ki engeller olduğunu bilmek.

Hakikate ulaşmak nasıl olacak

Gölgeleri gördük ve kabul ettik. Yani "esyanın hakikati sabittir yani vardır dedik. Ama gölge yani esya kendinde bir gerçeklik taşıyor dedim. Ve anladım ki:

"Hakaiki esya esma-i ilahiyedir. Mahiyeti esya ise o hakaikin gölgeleridir." anladım

Ve zincirlerimin de farkına vardım. Ama nasıl zinciri kıracağım.

GÜZELİ TECRÜBE EDEREK - AŞK

Ama düşünmek değil.

Düşünmenin nesnesi olur. Düşünmek düşünülür cinsten bir şey varsa mümkün olur.

Güzellik ise düşünülerek anlaşılacak bir şey değil. Matematik yaptığım yeti ile güzeli bulamam, askı yakalayamam.

İlk üçte duyumlarımızı, muhayyilemizi, muhakememizi kullandık.

Güzellik ve neticesi ask bu cinsten anlaşılmaz

Bir şeye güzel demek akılla vs ilgili değil. Benim güzeli gören farklı bir yönüm var ve güzelliğin farkındalığı beni aska itiyor.

Güzellik böyle ise güzelliğin kaynağı ne? Ben neden asık oluyorum? Ve aslında neye asık oluyorum?

"Bütün maddi güzellikler kendi hakikatlarının ve manalarının manevi güzelliklerinden ileri geliyor. Ve hakikatları ise esma-i ilahiyeden feyz alırlar ve onların bir neri gölgeleridir" (SUALAR 76)

Hakikata ulaşma akıl + kalp ittifakı ile aşkın kanatları ile
Biri bilmeye ummaya başlar.

Gölgelerden kurtulmak mağaradan çıkmak akıl işi,
zinciri kırmak aşk işi, hakikata gitmek cezb işidir.

Hakikat BİRİ BİLMEK

onu bütünüyle istemek adeta kendinden geçecek dere-
cede istemektir.

Felsefede buna MANYA hareketi denir.

Önce sen bilgiye gidersin sonra bilgi seni çekmeye
cezb etmeye başlar. Bilgi seni çekmiyorsa, tutulum ha-
linde kalmıyorsak, nedenini anlamaksızın o işle meşgul
olmuyorsak hakikat açılmaz.

Hakikat açıldığı anda

"SENİN HAYATININ AYINESİNDE TEMESSÜL EDEN ŞEMSİ EZE-
LİNİN ENVARINI HİSSEDİP SEVMektir. ZİŞVUR OLARAK ONA ŞEK
GÖSTERMEktir. ONUN MUHABBETİYLE KENDİNDEN GEÇMEktir.
KALBIN GÖZ BEBEGİNE AKS-İNVRUNU YERLEŞTİRMEktir "

(SÖZLER 129)

Sistemli siddetli bir ihtiyag hissederek
kezb

bu kezbın neticesi lutfurrahmani ile cezb
en sonunda ilahi bir vehb